Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2019. gada 24. septembrī*

Augu šķirnes – Spēkā neesamības atzīšanas process – Ābolu šķirne ‘Cripps Pink’ – Regulas (EK) Nr. 2100/94 10. un 116. pants – Novitāte – Atkāpes labvēlības periods – Šķirnes izstrādes jēdziens – Komerciālais novērtējums – Regulas (EK) Nr. 874/2009 76. pants – Apelācijas padomē novēloti iesniegti pierādījumi – Pierādījumi, kas pirmo reizi iesniegti Vispārējā tiesā

Lietā T-112/18

Pink Lady America LLC, Jakima [*Yakima*], Vašingtona (ASV), ko sākotnēji pārstāvēja *R. Manno* un *S. Travaglio*, vēlāk – *R. Manno*, advokāti,

prasītāja,

pret

Kopienas Augu šķirņu biroju (*CPVO*), ko pārstāv *M. Ekvad*, *F. Mattina* un *M. Garcia Monco-Fuente*, pārstāvji,

atbildētājs,

otra procesa *CPVO* Apelācijas padomē dalībniece, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā –

Western Australian Agriculture Authority (WAAA), Dienvidu Pērta [*South Perth*] (Austrālija), ko pārstāv *T. Bouvet* un *L. Romestant*, advokāti,

par prasību, kas celta par *CPVO* Apelācijas padomes 2017. gada 14. septembra lēmumu lietā A 007/2016 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *WAAA* un *Pink Lady America*,

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs S. Frimods Nilsens [*S. Frimodt Nielsen*], tiesneši Ī. S. Foresters [*I. S. Forrester*] (referents) un E. Perillo [*E. Perillo*],

sekretārs: I. Dragans [*I. Dragans*], administrators,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2018. gada 23. februārī,

ņemot vērā *CPVO* atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2018. gada 24. maijā,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kurš Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2018. gada 28. maijā,

* Tiesvedības valoda – angļu.

ņemot vērā 2019. gada 14. maija tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 1995. gada 29. augustā *Western Australian Agriculture Authority (WAAA)* (Rietumaustrālijas lauksaimniecības iestāde) juridiskā priekštece *Department of Agriculture and Food Western Australia* (Rietumaustrālijas lauksaimniecības un pārtikas departaments, turpmāk tekstā – "Departaments") Kopienas Augu šķirņu birojā (*CPVO*) saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2100/94 (1994. gada 27. jūlijs), ar ko izveido Kopienas augu šķirņu aizsardzību (OV 1994, L 227, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Pamatregula"), iesniedza pieteikumu par Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanu. Augu šķirne, kurai tādējādi tika lūgta aizsardzība, ir *Malus Domestica Borkh* sugai piederošā 'Cripps Pink' šķirne. Aplūkoto šķirni izstrādāja *John Cripps* (turpmāk tekstā – "selekcionārs"), pētnieks Departamenta "Botānikas industrijas" nodaļā, krustojot 'Golden Delicious' un 'Lady Williams' šķirnes.

2 Kopienas augu šķirnes aizsardzības pieteikuma veidlapā bija norādīts, ka pirmā ābolu 'Cripps Pink' pārdošana Eiropas Savienībā notika 1994. gadā Francijā, bet pirmā pārdošana ārpus Savienības, konkrētāk – Austrālijā, notika 1988. gadā.

3 1996. gada 12. martā *CPVO* informēja Departamenta pārstāvi par to, ka šķirne 'Cripps Pink' neatbilst novitātes nosacījumam Pamatregulas 10. panta izpratnē.

4 1996. gada jūlijā Departaments paskaidroja, ka par datumu, kad "Austrālijā eksperimentālā kārtā tika veikti pirmie stādījumi", būtu jāuzskata 1988. gads. Tādējādi Departaments norādīja, ka atbilstošais datums Pamatregulas 10. panta izpratnē ir 1992. gada jūlijs – datums, kurā 'Cripps Pink' ābeles tika pārdotas Apvienotajā Karalistē ar komercnosaukumu 'Pink Lady'.

5 1997. gada 15. janvārī *CPVO* piešķīra šķirnei 'Cripps Pink' Kopienas augu šķirņu aizsardzību Nr. 1640.

6 2014. gada 26. jūnijā prasītāja *Pink Lady America LLC* saskaņā ar Pamatregulas 20. pantu iesniedza pieteikumu par Kopienas augu šķirņu aizsardzības šķirnei 'Cripps Pink' spēkā neesamības atzīšanu, uzsverot, ka attiecīgā Kopienas augu šķirņu aizsardzība neatbilstot šīs pašas regulas 10. pantā paredzētajiem novitātes nosacījumiem. Ar 2016. gada 19. septembra Lēmumu Nr. NN 17 *CPVO* noraidīja prasītājas prasību par spēkā neesamības atzīšanu.

7 2016. gada 18. novembrī prasītāja, atsaucoties uz *CPVO* veiktu faktu un pierādījumu kļūdainu vērtējumu, iesniedza apelācijas sūdzību *CPVO* Apelācijas padomei un tādējādi prasīja Apelācijas padomei grozīt 2016. gada 19. septembra Lēmumu Nr. NN 17 un atzīt attiecīgo Kopienas augu šķirņu aizsardzību par spēkā neesošu novitātes neesamības dēļ, piemērojot Pamatregulas 10. panta 1. punktu. Pakārtoti prasītāja lūdza atzīt Kopienas augu šķirņu aizsardzību par spēkā neesošu novitātes neesamības dēļ, piemērojot Pamatregulas 10. panta 1. punkta b) apakšpunktu, lasot to kopsakarā ar šīs pašas regulas 116. pantu.

8 Ar 2017. gada 14. septembra Lēmumu A 007/2016 (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums") Apelācijas padome noraidīja prasītājas apelācijas sūdzību kā nepamatotu, it īpaši uzskatot, ka tā nav iesniegusi pierādījumus, kas pierādītu, ka šķirni 'Cripps Pink' selekcionārs būtu pārdevis vai nodevis vai ar viņa piekrišanu tā būtu tikusi pārdota vai citādi nodota trešajām personām ārpus Savienības izstrādes nolūkā līdz 1989. gada 29. augustam.

9 Apelācijas padome būtībā uzskatīja, pirmkārt, ka ir jāpiemēro Pamatregulas 10. panta 1. punkta b) apakšpunkta noteikumi par labvēlības perioda noteikšanu saistībā ar ārpus Savienības teritorijas veikto pārdošanu vai nodošanu (apstrīdētā lēmuma II B 3. punkts), otrkārt, ka vairāki pierādījumi apliecina, ka izmēģinājumi ar mērķi veikt komerciālu novērtējumu tika veikti, tomēr, ņemot vērā Pamatregulas 10. panta 1. punktu, nevarēja tikt uzskatīti par tādiem, kas veido apstrīdētās šķirnes izstrādi šīs tiesību normas izpratnē (apstrīdētā lēmuma II B 8.–10. punkts), un, visbeidzot, trešķārt, ka eksistē audzētavas *Olea Nurseries* rēķini, kuri apliecina, ka tā šķirni 'Cripps Pink' ir pārdevusi 1985. gadā, bet ka neviens apliecinājums neļauj uzskatīt, ka šī pārdošana būtu veikta ar selekcionāra piekrišanu, jo pierādījumi, tieši pretēji, norāda, ka attiecīgā šķirne tika nosūtīta vienīgi izmēģinājumu veikšanai (apstrīdētā lēmuma II B 10.–12. punkts).

Lietas dalībnieku prasījumi

10 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto lēmumu;

– atcelt šķirnei 'Cripps Pink' piešķirto Kopienas augu šķirņu aizsardzību Nr. 1640 novitātes neesamības dēļ, piemērojot Pamatregulas 10. un 20. pantu;

– piespriest *CPVO* un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

11 *CPVO* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību;

– piespriest prasītājai atlīdzināt *CPVO* tiesāšanās izdevumus.

12 Personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību;

– piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

A. Par pieteikuma, ar kuru tiek lūgts atcelt šķirnei 'Cripps Pink' piešķirto Kopienas augu šķirņu aizsardzību Nr. 1640, pieņemamību

13 Ar savu prasījumu otro daļu prasītāja lūdz Vispārējo tiesu atzīt par spēkā neesošu šķirnei 'Cripps Pink' piešķirto Kopienas augu šķirņu aizsardzību Nr. 1640.

14 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka prasība Vispārējā tiesā ir vērsta uz *CPVO* apelācijas padomju lēmumu tiesiskuma pārbaudi Pamatregulas 73. panta izpratnē. No tā izriet, ka Vispārējās tiesas kompetencē nav pārbaudīt *CPVO* zemāko instanču pieņemto lēmumu tiesiskumu un tāpēc tos atcelt vai grozīt.

15 Līdz ar to otrais prasījums atcelt šķirnei 'Cripps Pink' piešķirto Kopienas augu šķirņu aizsardzību Nr. 1640 ir jāatzīst par nepieņemamu.

B. Par lietas būtību

16 Prasījumu pirmās daļas, kuras mērķis ir panākt apstrīdētā lēmuma atcelšanu, pamatojumam prasītāja izvirza divus pamatus. Ar pirmo pamatu prasītāja norāda, ka Apelācijas padome, būtībā uzskatot, ka šķirne 'Cripps Pink' atbilda novitātes nosacījumam Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanas brīdī, ir pārkāpusi Pamatregulas 10. un 20. panta, kā arī minētās regulas 116. panta noteikumus, lasot tos kopsakarā. Ar savu otro pamatu prasītāja apgalvo, ka Apelācijas padome, atzīstot par nepieņemamiem pierādījumus, kurus prasītāja administratīvā procesa laikā iesniedza novēloti, ir pārkāpusi Pamatregulas 76. pantu, vispārējos tiesiskās drošības un pareizas tiesvedības principus, kā arī Komisijas Regulas (EK) Nr. 874/2009 (2009. gada 17. septembris) par noteikumiem, kas jāievēro, piemērojot Pamatregulu attiecībā uz lietu izskatīšanas procesiem *CPVO* (OV 2009, L 251, 3. lpp.), 50. panta 3. punktu. Turklāt prasītāja lūdz Vispārējo tiesu atzīt pierādījumus, kas nebija iesniegti administratīvajā procesā.

1. Par pirmo pamatu

17 Sava pirmā pamata atbalstam prasītāja norāda, pirmkārt, ka Apelācijas padome esot kļūdaini piemērojusi Pamatregulas 10. panta 1. punkta a) apakšpunktu. Otrkārt, tā uzskata, ka Apelācijas padome kļūdaini ir pamatojusies uz 1961. gada 2. decembra Starptautisko konvenciju par jaunu augu šķirņu aizsardzību (turpmāk tekstā – "*UPOV* konvencija"), kas pārskatīta 1991. gada 19. martā, lai piemērotu šī panta tiesību normas. Treškārt, tā apstrīd Apelācijas padomes veikto vērtējumu par novitātes nosacījumiem Pamatregulas 10. panta 1. punkta izpratnē.

a) Par Pamatregulas 10. panta 1. punkta a) apakšpunkta piemērošanu

18 Prasītāja norāda, ka Apelācijas padome kļūdaini ir piemērojusi Pamatregulas 116. pantā paredzēto sešu gadu atkāpes labvēlības periodu no komercdarbības Savienībā, iepriekš neņemot vērā Pamatregulas 10. panta 2. punkta noteikumus; Pamatregulas 116. pantā paredzēto atkāpi saskaņā ar Pamatregulas 10. panta 2. punktu varot piemērot tikai "ar noteikumu, ka selekcionārs saglabā šo un citu šķirņu komponentu nodošanas ekskluzīvās tiesības un netiek veikta nekāda turpmāka nodošana", un tas esot jāpierāda pēdējam minētajam.

19 *CPVO*, kuru atbalsta persona, kas iestājusies lietā, apstrīd šo argumentāciju.

20 Visupirms ir jāatgādina, ka Pamatregulas 6. pantā ir paredzēts, ka Kopienas augu šķirņu aizsardzību piešķir šķirnēm, kas ir atšķirīgas, viendabīgas, stabilas un jaunas. Saskaņā ar šīs regulas 10. panta 1. punktu, kurā ir reglamentēts novitātes kritērijs, šķirnes selekcionārs izmanto laikposmu, kurā tas var veikt pārdošanu vai nodošanu, tomēr neapdraudot šīs šķirnes novitāti. Šī labvēlības perioda ilgums ir mainīgs atkarībā no tā, vai nodošanas darbības ir notikušas Savienībā vai ārpus tās.

21 Pamatregulas 10. panta 1. punktā ir noteikts:

"1. Šķirne jāuzskata par jaunu, ja datumā, kad saskaņā ar 51. pantu iesniegts pieteikums, šķirnes komponenti vai novāktais šķirnes materiāls ar selekcionāra piekrišanu nav pārdots vai kā citādi izmantots šķirnes izstrādes nolūkā 11. panta nozīmē:

a) Kopienas teritorijā agrāk nekā vienu gadu pirms iepriekš minētā datuma;

b) ārpus Kopienas teritorijas agrāk nekā četrus gadus vai attiecībā uz kokiem un vīnogulājiem agrāk nekā sešus gadus pirms minētā datuma.

22 Saskaņā ar Pamatregulas 116. panta 1. punktu:

"Neatkarīgi no 10. panta 1. punkta a) apakšpunkta un neierobežojot 10. panta 2. un 3. punktu, šķirni uzskata par jaunu arī tajos gadījumos, kad šķirnes komponenti vai ievāktais materiāls ar selekcionāra piekrišanu šķirnes izmantošanas nolūkā nav pārdots vai tas kā citādi nodots citiem Kopienas teritorijā vairāk nekā četrus gadus, attiecībā uz kokiem vai vīnogulājiem vairāk nekā sešus gadus, pirms šī regula stājusies spēkā, ja pieteikuma iesniegšanas datums nav vairāk kā vienu gadu pēc šā datuma."

23 Saskaņā ar Pamatregulas 118. pantu:

"1. Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

2. Tās 1., 2., 3., 5. līdz 29. pantu un 49. līdz 106. pantu piemēro no 1995. gada 27. aprīļa."

24 Līdz ar to datums, kas jāņem vērā saistībā ar Pamatregulas 10. un 116. panta kopīgu piemērošanu, ir 1994. gada 1. septembris, kad *Oficiālajā Vēstnesī* tika publicēta Pamatregula.

25 Pamatregulas 116. panta iedarbība ir tāda, ka ar to minētās regulas 10. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais labvēlības periods tiek paplašināts no viena gada pirms aizsardzības pieteikuma iesniegšanas līdz četriem vai – attiecībā uz kokiem – pat līdz sešiem gadiem pirms pamatregulas stāšanās spēkā. Līdz ar to datums, kas jāņem vērā izskatāmajā lietā, ir 1988. gada 1. septembris attiecībā uz pārdošanu un nodošanu Savienības teritorijā.

26 Attiecībā uz labvēlības periodu, kāds ir pārdošanai un nodošanai, kas notikušas ārpus Savienības teritorijas, kā tas ir noteikts Pamatregulas 10. panta 1. punkta b) apakšpunktā, ir jākonstatē, ka minētās regulas 116. pants šo tiesību normu neietekmē.

27 Izskatāmajā lietā lietas materiālos ir pierādīts, ka Kopienas augu šķirņu aizsardzības pieteikumu personas, kas iestājusies lietā, tiesību priekštecis iesniedza 1995. gada 29. augustā.

28 Tādējādi tā tika iesniegta gada laikā pēc Pamatregulas stāšanās spēkā.

29 Tāpēc Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma II B 2. un 3. punktā pareizi uzskatīja, ka izskatāmajā lietā ir piemērojami divi labvēlības periodi, proti, pirmkārt, sešu gadu laikposms pirms Pamatregulas stāšanās spēkā attiecībā uz pārdošanu un nodošanu Savienības teritorijā un, otrkārt, sešu gadu laikposms pirms pieteikuma iesniegšanas attiecībā uz pārdošanu vai nodošanu ārpus šīs teritorijas.

30 Apstrīdētā lēmuma II B 4. punktā Apelācijas padome konstatēja, ka nav sniegts neviens pierādījums par to, ka selekcionārs būtu veicis vai ar viņa piekrišanu būtu veikta pārdošana vai nodošana Savienībā vairāk nekā sešus gadus pirms Pamatregulas stāšanās spēkā. Proti, no lietas materiāliem izriet, ka ābeļu šķirnes 'Cripps Pink' pirmā tirdzniecība Savienībā ir notikusi Apvienotajā Karalistē 1992. gadā.

31 Līdz ar to, kā izriet no apstrīdētā lēmuma II B 4. punkta, Apelācijas padome, nepieļaujot kļūdu, ir vienīgi izvērtējusi prasītājas iesniegto pierādījumu ietekmi saistībā ar Pamatregulas 10. panta 1. punkta b) apakšpunktu attiecībā uz jautājumu par to, vai šķirnes sastāvdaļas vai no šķirnes ievākto materiālu selekcionārs bija pārdevis vai nodevis vai ar viņa piekrišanu tie bija pārdoti vai citādi nodoti trešām personām minētās regulas 11. panta izpratnē šķirnes izstrādes nolūkā ārpus Savienības teritorijas pirms vairāk nekā sešiem gadiem pirms 1989. gada 29. augusta.

32 Šo secinājumu neatspēko prasītājas argumentācija, saskaņā ar kuru Apelācijas padome būtu varējusi piemērot labvēlības periodu tikai tad, ja tā iepriekš būtu pārbaudījusi, vai selekcionārs ir saglabājis ekskluzīvas nodošanas tiesības Pamatregulas 10. panta 2. punkta izpratnē.

33 Jāatgādina, ka saskaņā ar Pamatregulas 10. panta 2. punktu:

"2. Šķirņu komponentu nodošanu oficiālai iestādei ar likumu noteiktu mērķu īstenošanai vai citiem, pamatojoties uz līguma vai citām juridiskām attiecībām, vienīgi ražošanai, atjaunošanai, pavairošanai, kvalitātes uzlabošanai vai uzglabāšanai neuzskata par nodošanu citiem 1. punkta nozīmē ar noteikumu, ka selekcionārs saglabā šo un citu šķirņu komponentu nodošanas ekskluzīvās tiesības un netiek veikta nekāda turpmāka nodošana. Tomēr šādu šķirņu komponentu nodošanu uzskata par nodošanu 1. punkta nozīmē, ja attiecīgos komponentus atkārtoti izmanto šķirnes hibrīda ražošanai un ja notiek šķirnes komponentu vai ievāktā šķirnes hibrīda materiāla nodošana.

Līdzīgi, ja viena uzņēmējsabiedrība Līguma 58. panta otrās daļas nozīmē nodod šķirnes komponentus citām šādām uzņēmējsabiedrībām, to neuzskata par nodošanu citiem, ja viena no tām pilnībā pieder otrai vai ja abas pilnībā pieder kādai trešajai uzņēmējsabiedrībai, ar noteikumu, ka nenotiek nekāda turpmākā nodošana. Šo noteikumu nepiemēro attiecībā uz kooperatīviem."

34 Līdz ar to šīs tiesību normas mērķis ir precizēt apstākļus, kādos noteiktas juridiskās situācijas ietilpst vai neietilpst nodošanas šķirnes izstrādes nolūkā jēdzienā Pamatregulas 10. panta 1. punkta izpratnē. Pretēji tam, ko, šķiet, apgalvo prasītāja, runa tātad nav par kumulatīviem nosacījumiem, kuriem ir jābūt izpildītiem, lai nodošanu varētu uzskatīt par novitātes raksturu graujošu.

35 Tā kā izskatāmajā lietā nav nevienas no Pamatregulas 10. panta 2. punktā minētajām situācijām un prasītāja nav izvirzījusi kādu argumentu, lai pamatotu šādu pierādīšanu, Apelācijas padome pamatoti nav piemērojusi šo tiesību normu. Līdz ar to no iepriekš izklāstīta izriet, ka prasītājas argumentācija, saskaņā ar kuru Apelācijas padome kļūdaini esot piemērojusi Pamatregulas 10. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ir jānoraida.

b) Par Pamatregulas 10. panta interpretāciju, ņemot vērā 1991. gada 19. martā pārskatīto* UPOV *konvenciju

36 Prasītāja pārmet Apelācijas padomei, ka tā kļūdaini esot interpretējusi Pamatregulas 10. pantu atbilstoši *UPOV* konvencijas, tās 1991. gada 19. martā pārskatītajā redakcijā, 6. pantam. Prasītājas ieskatā, tā kā ābeļu 'Cripps Pink' pārdošana notika pirms Pamatregulas un šīs *UPOV* konvencijas redakcijas spēkā stāšanās, Apelācijas padomei esot bijis jāatsaucas uz *UPOV* konvencijas redakciju, kas pārskatīta 1978. gada 23. oktobrī, kurā nav minēts šķirnes izstrādes mērķis.

37 *CPVO* un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd šos argumentus.

38 Pirmkārt, ir jākonstatē, ka ar prasītājas argumentāciju tiek apgalvots, ka, piemērojot šo tiesību normu, nebūtu jāņem vērā vārdi "šķirnes izstrādes nolūkā", kas ir ietverti Pamatregulas 10. panta 1. punktā.

39 Šāda argumentācija nevar tikt atbalstīta, jo gan Apelācijas padomei, gan Vispārējai tiesai ir pienākums pilnībā un izsmeļoši piemērot Pamatregulas normas.

40 Otrkārt, ir jāatgādina, ka Pamatregulas divdesmit devītajā apsvērumā ir precizēts, ka "[..] šajā regulā ir ņemtas vērā tādas starptautiskas konvencijas kā Starptautiskā jaunu augu šķirņu aizsardzības konvencija (*UPOV* konvencija) [..]", kas šajā gadījumā ir 1991. gada 19. martā pārskatītā *UPOV* konvencija, un ka, pieņemot, ka Apelācijas padome uz to ir atsaukusies, būtu jākonstatē, ka tā to ir darījusi pamatoti.

41 Tomēr ir jākonstatē, ka apstrīdētajā lēmumā nav nevienas atsauces ne uz kādu *UPOV* konvencijas redakciju. Gluži pretēji, no apstrīdētā lēmuma II B punkta "Par lietas būtību" skaidri izriet, ka Apelācijas padome savu vērtējumu par šķirnes 'Cripps Pink' novitātes nosacījumu ir balstījusi vienīgi uz Pamatregulas 10. pantu.

42 Līdz ar to prasītājas argumentācija ir balstīta uz kļūdainu apstrīdētā lēmuma izpratni, un tātad tā ir jānoraida.

c) Par Apelācijas padomes vērtējumu attiecībā uz novitātes nosacījumu

1) Ievada apsvērumi par pierādīšanas pienākumu spēkā neesamības atzīšanas procesā

43 Visupirms ir jāatgādina, ka Pamatregulas 6. pantā ir paredzēts, ka Kopienas augu šķirņu aizsardzību piešķir šķirnēm, kas ir atšķirīgas, viendabīgas, stabilas un jaunas.

44 Pamatregulas 10. panta 1. punktā ir noteikti nosacījumi, ar kādiem šķirne ir jāuzskata par jaunu.

45 Tiesa ir precizējusi, ka nosacījumi, arī tostarp ar novitāti saistītie,,kas ir paredzēti Pamatregulas 6. pantā, ir *sine qua non* nosacījumi Kopienas aizsardzības piešķiršanai. Tātad, ja šie nosacījumi nav izpildīti, piešķirtā aizsardzība ir prettiesiska, un vispārējās interesēs ir, lai tā tiktu atzīta par spēkā neesošu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 21. maijs, *Schräder/CPVO*, C-546/12 P, EU:C:2015:332, 52. punkts).

46 Ir jāatgādina, ka atbilstoši Pamatregulas 20. panta 1. punkta a) apakšpunktam *CPVO* pasludina Kopienas augu šķirņu aizsardzību par spēkā neesošu, ja ir pierādīts, ka Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanas brīdī nav ievēroti minētās regulas 7. vai 10. pantā izklāstītie nosacījumi.

47 Turklāt saskaņā ar Regulas Nr. 874/2009 53.a panta 2. punktu kopā ar pieprasījumu *CPVO* uzsākt atzīšanas par spēkā neesošu procesu vai atcelšanas procesu, kā minēts attiecīgi Pamatregulas 20. un 21. pantā, ir jāsniedz pierādījumi un fakti, kas rada nopietnas šaubas par tiesību uz Kopienas aizsardzību spēkā esamību.

48 Šādā situācijā prasītājai, kura prasa atzīt par spēkā neesošu Kopienas augu šķirņu aizsardzību, ir jāiesniedz būtiski pierādījumu un fakti, ar kuriem var tikt pamatotas nopietnas šaubas par augu šķirņu aizsardzības, kas piešķirta pēc minētās regulas 54. un 55. pantā paredzētās pārbaudes, tiesiskumu (spriedumi, 2015. gada 21. maijs, *Schräder/CPVO*, C-546/12 P, EU:C:2015:332, 57. punkts, un 2017. gada 23. novembris, *Aurora/CPVO – SESVanderhave* ("M 02205"), T-140/15, EU:T:2017:830, 58. punkts).

49 Tātad prasītājai sava pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatojumam ir jāiesniedz būtiski pierādījumi vai fakti, kuri paši par sevi *CPVO* uztverē var radīt nopietnas šaubas par izskatāmajā lietā piešķirtās augu šķirņu aizsardzības tiesiskumu.

50 Lai gan ir jāšaubās par to, vai izskatāmajā lietā prasītājas iesniegtie pierādījumi, lai pamatotu savu pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, var pamatot nopietnas šaubas par personai, kas iestājusies lietā, piešķirtās aizsardzības tiesiskumu, tomēr ir jākonstatē, ka *CPVO* ir atzinis, ka nopietnas šaubas, kas varētu attaisnot šķirnes 'Cripps Pink' pārskatīšanu spēkā neesamības atzīšanas procesa ietvaros, pastāvēja, un uzsāka procedūru, kas balstīta uz sacīkstes principu. Šāds vērtējums par pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pieņemamību tomēr neietekmē *CPVO* vai Apelācijas padomes iespēju pēc tam noraidīt pieteikumu pēc būtības.

51 Turklāt ir jāatgādina, ka atbilstoši Pamatregulas 76. pantam *CPVO*, izskatot lietu, pēc sava ierosinājuma izmeklē faktus tikai tiktāl, ciktāl tie ir jāpārbauda, ievērojot šīs regulas 54. un 55. pantu.

52 No Tiesas judikatūras izriet, ka Pamatregulas 76.°pants ir piemērojams spēkā neesamības atzīšanas procesā Apelācijas padomē (spriedums, 2015. gada 21. maijs, *Schräder/CPVO*, C-546/12 P, EU:C:2015:332, 46. punkts).

53 *CPVO* ir plaša novērtējuma brīvība attiecībā uz augu šķirnes aizsardzības atzīšanu par spēkā neesošu Pamatregulas 20. panta izpratnē, ko tas īsteno, pamatojoties uz pierādījumiem, kurus tam ir iesniedzis pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējs, un, kā tas ir atgādināts iepriekš 46. punktā, tam Kopienas augu šķirņu aizsardzība jāatzīst par spēkā neesošu, ja ir pierādīts, ka attiecīgās Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanas brīdī nebija izpildīti Pamatregulas 7. vai 10. pantā izklāstītie nosacījumi.

54 Tomēr šīs novērtējuma brīvības īstenošana nav atbrīvota no pārbaudes tiesā. Proti, ir jānorāda, ka Pamatregulas 73. pantā ir paredzēts, ka Vispārējai tiesai ir lūgts izvērtēt *CPVO* apelācijas padomju lēmumu tiesiskumu, pārbaudot Savienības tiesību piemērošanu, ko tās veikušas tostarp attiecībā uz faktiem, kas iesniegti minētajās padomēs. Tādējādi Vispārējā tiesa var veikt pilnīgu *CPVO* apelācijas padomju lēmumu tiesiskuma pārbaudi, vajadzības gadījumā pārbaudot, vai šīs padomes ir veikušas pareizu strīda faktu juridisko kvalifikāciju un vai minētajām padomēm iesniegto faktu novērtējumā nav pieļautas kļūdas (skat. spriedumu, 2012. gada 19. decembris, *Brookfield New Zealand* un *Elaris*/*CPVO* un *Schniga*, C-534/10 P, EU:C:2012:813, 39. un 40. punkts un tajos minētā judikatūra).

55 Protams, no judikatūras izriet, ka tad, ja apelācijas padomes konstatējumi un faktu vērtējumi ir sarežģītu vērtējumu rezultāts, kas ietilpst botānikas vai ģenētikas jomā un kam ir nepieciešamas eksperta zināšanas vai īpašas zinātniskas vai tehniskas zināšanas, Vispārējās tiesas kontrole var būt tikai par acīmredzamu kļūdu (spriedumi, 2010. gada 15. aprīlis, *Schräder*/*CPVO*, C-38/09 P, EU:C:2010:196, 77. punkts, un 2008. gada 19. novembris, *Schräder*/*CPVO* ("SUMCOL 01"), T-187/06, EU:T:2008:511, 59.–63. punkts). Tomēr izskatāmajā lietā tas tā nav.

56 Proti, tā kā novitātes jautājuma pārbaude, par kuru ir runa šajā lietā, neprasa īpašas eksperta zināšanas vai tehniskas zināšanas, no iepriekš 55. punktā minētās judikatūras izriet, ka Vispārējā tiesa veic pilnīgu vai izsmeļošu tiesiskuma pārbaudi (spriedumi, 2010. gada 15. aprīlis, *Schräder*/*CPVO*, C-38/09 P, EU:C:2010:196, 77. punkts, un 2008. gada 19. novembris, "SUMCOL 01", T-187/06, EU:T:2008:511, 65. punkts).

2) Par novitātes nosacījuma attiecībā uz pārdošanu vai nodošanu, kas veikta ārpus Savienības, vērtējumu

57 Vispirms ir jākonstatē, ka prasītājai, kas ir lūgusi atzīt par spēkā neesošu Kopienas augu šķirņu aizsardzību, kas piešķirta šķirnei 'Cripps Pink', bija jāiesniedz pierādījumi, kas ļautu Apelācijas padomei secināt, ka minētās aizsardzības piešķiršanas brīdī nebija izpildīts novitātes nosacījums.

58 Turklāt, kā tas jau ir izklāstīts 34. punktā, tā kā Pamatregulas 10. panta 2. punkta funkcija ir vienīgi precizēt nosacījumus, saskaņā ar kuriem noteikti nodošanas veidi nav nodošana "attiecībā pret trešām personām", prasītāja nevar apgalvot, ka šajā tiesību normā paredzētajiem nosacījumiem visos gadījumos ir jābūt izpildītiem, lai pārdošana vai nodošana nebūtu novitātes raksturu graujoša. Proti, lai pārdošana vai nodošana, kas veikta ārpus Savienības pirms labvēlības perioda, nebūtu novitātes raksturu graujoša, saskaņā ar Pamatregulas 10. panta 1. punktu pietiek, ka pārdošanu vai nodošanu neveic selekcionārs vai tā netiek veikta ar tā piekrišanu trešām personām "šķirnes izstrādes nolūkā", un tas ir no 10. panta 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem atšķirīgs nosacījums.

59 Līdz ar to izskatāmajā lietā ir jāpārbauda, vai, ņemot vērā lietas dalībnieku iesniegtos pierādījumus, Apelācijas padome pamatoti ir secinājusi, ka pārdošanu vai nodošanu nav veicis selekcionārs vai tā nav veikta ar tā piekrišanu attiecībā uz attiecīgās šķirnes komerciālo izmantošanu līdz 1989. gada 29. augustam.

60 Prasītāja būtībā norāda, ka Apelācijas padome esot kļūdaini novērtējusi tai iesniegtos pierādījumus.

61 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka no selekcionāra 2015. gada 6. augusta oficiālās deklarācijas izriet, ka 1984. gadā saistībā ar ābolu atlases programmu tas 1984. gadā izvēlējās šķirnes 'Pink Lady' un 'Sundowner', lai veiktu papildu izmēģinājumus. Šo liecību apstiprina tā laika dokuments, proti, memorands ar nosaukumu "Apple breeding programme", ko selekcionārs 1984. gada 3. septembrī iesniedzis atbildīgajai personai Departamenta "Botāniskās izpētes" nodaļā. Šajā memorandā selekcionārs šajā ziņā lūdza apstiprinājumu, lai šķirnes 'Pink Lady' un 'Sundowner' tiktu izplatītas ražošanas nozarē "padziļinātiem izmēģinājumiem un to novērtējumam komercapstākļos".

62 Tāpat no selekcionāra 2015. gada 6. augusta oficiālās deklarācijas izriet, ka ar roku rakstītās piezīmes, kas redzamas 1984. gada 3. septembris memorandā, atspoguļo tā tikšanās ar Departamenta "Dārzkopības" nodaļas atbildīgo personu 1985. gada 3. aprīlī, kuras laikā tika apspriests minētā memoranda saturs, rezultātu. It īpaši no selekcionāra oficiālās deklarācijas izriet, ka anotācija "Two varieties, Sundowner and Pink Lady to be released" (divas izplatāmās šķirnes, 'Sundowner' un 'Pink Lady') nozīmē, ka tā pieteikums izplatīt minētās šķirnes ražošanas nozarē "padziļinātiem izmēģinājumiem un to novērtējumam komercapstākļos" ir ticis apstiprināts.

63 Turklāt attiecībā uz nodošanu, kas tika veikta *Olea Nurseries* un *How Green Nursery* audzētavām 1985. gadā, persona, kas iestājusies lietā, administratīvā procesa laikā iesniedza divas vēstules, kuras selekcionārs 1985. gada 31. maijā ir nosūtījis šīm divām audzētavām. Ar šīm vēstulēm selekcionārs informēja minētās audzētavas, ka daži šķirņu 'Sundowner' un 'Pink Lady' potētie koki būšot pieejami ziemā un ka tās varētu būt ieinteresētas tos saņemt, "lai viņu rīcībā būtu potzaru avots un tās varētu audzēt kokus, lai pārdotu tos augļu audzētājiem, ja Departaments ieteiktu stādīšanu ar komerciālu augļudārzu starpniecību". Turklāt selekcionārs savā 2015. gada 6. augusta oficiālajā deklarācijā ir paskaidrojis, ka 1985. gada augustā viņš "izmēģināšanas un novērtēšanas nolūkā 12 'Cripps Pink' kokus un 12 'Cripps Red' kokus" ir piegādājis stādu audzētavām *Olea Nurseries* un *How Green Nurseries* un astoņiem kokaudzētājiem un ka ir nodoms izvērtēt šķirņu efektivitāti "vidē, kas nav izpētes stacija".

64 Visbeidzot, no selekcionāra 2015. gada 6. augusta oficiālās deklarācijas ar nosaukumu "Apple varieties for Western Australia orchards" ("Ābolu šķirnes Rietumaustrālijas augļudārziem") *Departamenta Vēstnesī* Nr. 4169 izriet, ka tikai 1990. gada novembrī Departaments ir ieteicis augļkoku audzētājiem kultivēt šķirni 'Cripps Pink'.

65 Tādējādi audzētavām adresēto vēstuļu, aplūkojot tās atsevišķi, saturs, protams, neļauj secināt, kā to apstrīdētajā lēmumā apgalvo Apelācijas padome, ka attiecīgā šķirne ir tikusi izplatīta vienīgi izmēģinājumu nolūkā. Tomēr iepriekš aprakstītie pierādījumi, aplūkojot tos kopumā, apstiprina, ka 1985. gadā veiktā nodošana ir īstenota "izmēģinājumu un novērtēšanas nolūkā".

66 Turklāt – pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, – nav nozīmes tam, ka pierādījumi attiecas uz komerciāliem, nevis uz botāniskiem izmēģinājumiem. Šajā ziņā vispirms ir jāatgādina, ka Pamatregulas 10. panta 1. punkts konkrēti attiecas uz "šķirnes izstrādi".

67 Ir nospriests, ka šķirnes nodošana izmēģinājumu nolūkā, kas neietver pārdošanu vai nodošanu trešām personām šķirnes izstrādes nolūkā, nav novitātes raksturu graujoša Pamatregulas 10. panta izpratnē (spriedums, 2019. gada 11. aprīlis, *Kiku/CPVO – Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie* ("Pinova"), T-765/17, nav publicēts, pārsūdzēts, EU:T:2019:244, 74. punkts).

68 Ir jāuzskata, ka no šīs judikatūras izriet, ka šķirnes "izstrādes" jēdziens Pamatregulas 10. panta 1. punkta izpratnē, kā par to liecina arī Pamatregulas noteikumi par līgumiskām lietošanas tiesībām, attiecas uz izmantošanu peļņas gūšanas nolūkos, savukārt tiek izslēgti komerciālie izmēģinājumi, kuru mērķis ir izvērtēt šķirnes komerciālos apstākļos dažādos augšņu veidos un dažādās lauksaimniecības sistēmās, lai noteiktu to vērtību klientiem.

69 Līdz ar to Apelācijas padome, nepieļaujot kļūdu, ir atsaukusies uz tās 2008. gada 2. decembra lēmumu lietā A 009/2008, kurā tā ir norādījusi, ka, ņemot vērā Pamatregulas 10. pantu, nozīme ir tam, ka pastāv "acīmredzama vēlme veikt tirdzniecību". No tā izriet, ka prasītājas argumentācija, saskaņā ar kuru Apelācijas padome esot kļūdaini atsaukusies uz šo lēmumu, lai noraidītu tās iesniegto pierādījumu pierādījuma spēku, ir jānoraida.

70 Turpinājumā ir jākonstatē, kā persona, kas iestājusies lietā, sēdē procesā Apelācijas padomē norādīja, ka izskatāmajā lietā "komerciālo izmēģinājumu" mērķis bija novērtēt šķirnes komerciālos apstākļus dažādos augšņu veidos un dažādās lauksaimniecības sistēmās, lai noteiktu to vērtību klientiem. Šādi izmēģinājumi ļaujot uzraudzīt attiecīgās šķirnes sniegumu daudz reprezentatīvākos apstākļos, veikt novērtējumu visā kultivēšanas ciklā kopumā un, visbeidzot, sniegt ražotājiem vairāk datu par efektivitāti.

71 Šos personas, kas iestājusies lietā, apgalvojumus apstiprina, pirmkārt, selekcionāra 2015. gada 6. augusta oficiālā deklarācija un, otrkārt, *Geoffrey Godley*, Departamenta konsultanta lauksaimniecības jautājumos, 2015. gada 13. janvāra oficiālā deklarācija. Proti, no selekcionāra 2015. gada 6. augusta oficiālās deklarācijas izriet, ka 'Cripps Pink' šķirnes izplatīšanas audzētavu un augļkoku audzētavu mērķis "bija noskaidrot, kā koki reaģē citā vidē ārpus izpētes stacijas". Turklāt no *G. Godley* deklarācijas izriet, ka viņš atzīst, ka faktu rašanās laikā viņš ir piedalījies "komerciālā novērtējuma" darbībās, kuras ietvēra informācijas no audzētājiem "par sniegumu, ražas novākšanu, uzglabāšanu, iepakojumu, nosūtīšanu un patērētāju reakciju attiecībā uz āboliem" apkopošanu.

72 Visbeidzot, ir svarīgi atzīmēt, ka no mutvārdu daļā Apelācijas padomē sniegtajiem paskaidrojumiem, kurus iesniedza *CPVO* ābolu tehniskais eksperts, izriet, ka komerciālais novērtējums ir ierasta prakse ābolu selekcijā. Proti, šajā ziņā eksperts norādīja, ka ābolu selekcija notiek divos posmos, – pirmais posms ietver izpēti, lai testētu un selekcionētu šķirnes, bet otrajā posmā tiek vērtēta ābeļu komerciālā izmantošana.

73 Šajos apstākļos Apelācijas padome pamatoti ir secinājusi, ka komerciālais novērtējums nav līdzvērtīgs komerciālai izmantošanai un ka līdz ar to pārdošanas vai nodošanas, kas veiktas ar izmēģinājumiem pirms labvēlības perioda, nebija novitātes raksturu graujošs apstāklis.

74 Šo secinājumu nevar atspēkot ar pierādījumiem, ko prasītāja iesniegusi, lai pamatotu savu pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu.

75 Pirmkārt, attiecībā uz prasītājas iesniegtajām oficiālajām deklarācijām ir jāatgādina, ka no pastāvīgās judikatūras izriet, ka, lai novērtētu dokumenta pierādījuma spēku, vispirms ir jāpārbauda tajā ietvertās informācijas ticamība. Līdz ar to it īpaši ir jāņem vērā dokumenta izcelsme, tā izstrādes apstākļi un adresāts un ir jānoskaidro, vai atbilstoši tā saturam tas šķiet saprātīgs un uzticams (skat. spriedumu, 2005. gada 7. jūnijs, *Lidl Stiftung*/ITSB – *REWE-Zentral* ("Salvita"), T-303/03, EU:T:2005:200, 42. un 43. punkts un tajos minētā judikatūra). Turklāt atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai, ja deklarācija ir iesniegta atbilstoši Pamatregulas 78. panta 1. punkta g) apakšpunktam, pierādījuma spēks, ja to ir izstrādājušas ar prasītāju saistītas personas, tai var tikt piešķirts vienīgi tad, ja to apstiprina citi pierādījumi (skat. rīkojumu, 2013. gada 21. oktobris, "SOUTHERN SPLENDOUR", T-367/11, nav publicēts, EU:T:2013:585, 49. punkts un tajā minētā judikatūra, un spriedumu, 2017. gada 13. jūlijs, *Boomkwekerij van Rijn-de Bruyn*/*CPVO* – *Artevos* ("Oksana"), T-767/14, nav publicēts, EU:T:2017:494, 99. punkts).

76 Izskatāmajā lietā, pirmkārt, ir jāatzīmē, ka personas, kurām prasītāja ir lūgusi iesniegt oficiālas deklarācijas, atsaucas uz faktiem, kuri ir notikuši vairāk nekā pirms trīsdesmit gadiem. Otrkārt, tolaik nebija nekādu spēkā esošu tiesību aktu par augu šķirņu aizsardzību Austrālijā, un līdz ar to personām, kuras iesniedza šīs oficiālās deklarācijas, nebija nekādu zināšanu par atbilstošajām tiesību normām par prasībām saistībā ar Kopienas augu šķirņu aizsardzības reģistrāciju. Treškārt, pretēji selekcionāra

2015. gada 6. augusta oficiālajām deklarācijām, prasītājas iesniegtās oficiālās deklarācijas nav pamatotas ar faktiskiem tālaika pierādījumiem. No šiem konstatējumiem izriet, ka, ņemot vērā iepriekš 75. punktā minēto judikatūru, šo oficiālo deklarāciju pierādījuma spēks ir ierobežots.

77 Otrkārt, saistībā ar prasītājas iesniegtajiem rēķiniem attiecībā uz pārdošanu, kuru esot veikusi audzētava *Olea Nurseries* 1987. gadā, pietiek konstatēt, tāpat kā to ir darījusi Apelācijas padome, ka, lai arī prasītājas administratīvajā procesā iesniegtie rēķini pierāda, ka audzētava *Olea Nurseries* šķirni 'Cripps Pink' ir pārdevusi, tie nav pierādījums, ka selekcionārs ir piekritis minētās šķirnes "komerciālai izmantošanai". Tas tā ir vēl jo vairāk tādēļ, ka no vēstulēm, kas tika nosūtītas audzētavām *Olea Nurseries* un *How Green Nursery* 1985. gadā, skaidri izriet, ka selekcionārs viņiem piedāvāja šķirņu 'Sundowner' un 'Pink Lady' kokus, ja "[D]epartaments ieteik[tu] stādīšanu ar komerciālu augļudārzu starpniecību", un ka nav iesniegts neviens pierādījums, ka līdz 1990. gada novembrim šāds ieteikums būtu izsniegts.

78 Turklāt tas, ka Departaments administratīvajā procesā *CPVO* ir apstiprinājis, ka tās pārstāvji laikposmā no 1985. līdz 1990. gadam "bija cieši iesaistīti izmēģinājumos komerciālos augļudārzos, kuriem Departaments piegādāja kokus un potzarus", tikai apstiprina šajā laikposmā veikto nodošanu eksperimentālo mērķi. Tā nepierāda, kā to apgalvo prasītāja, ka Departaments zināja vai bija piekritis pārdošanai, kuru bija veikušas audzētavas.

79 Turklāt šis pēdējais minētais apstāklis nošķir izskatāmo lietu no lietas, kurā pieņemts Apelācijas padomes 2013. gada 2. jūlija lēmums lietā A 007/2013 attiecībā uz bumbieru šķirni 'Oksana'. Informācija minētajā lietā pierāda, ka šķirnes sastāvdaļu izplatīšana bija beznosacījumu un tā atbilda selekcionāra tiešam nodomam bez ierobežojumiem īstenot materiālu izplatīšanu. Līdz ar to prasītājas arguments, saskaņā ar kuru apstrīdētais lēmums ir pretrunā Apelācijas padomes 2013. gada 2. jūlija lēmumam lietā A 007/2013 attiecībā uz šķirni 'Oksana', ir jānoraida.

80 Treškārt, attiecībā uz citiem prasības pieteikuma 44. punktā ietvertajiem pierādījumiem ir jākonstatē, ka runa ir par dokumentiem, kas ir vēlāki par šīs lietas pamatā esošajiem faktiem, vai dokumentiem, kuros ir neskaidri apgalvojumi, kuri neļauj secināt, ka šķirne 'Cripps Pink' ir tikusi pārdota vai nodota trešajām personām, to darot selekcionāram vai ar viņa piekrišanu tās izpētes nolūkos pirms labvēlības perioda.

81 Šajā ziņā ir jānorāda, ka paziņojums presei ar nosaukumu "Augļu audzētāji tiek aicināti audzēt jaunas ābolu šķirnes" ir datēts ar 1992. gada 8. septembri un tajā ir ietverti neskaidri un vispārīgi Rietumaustrālijas lauksaimniecības ministra faktu rašanās laikā apgalvojumi. Lai arī no šī paziņojuma izriet, ka tā datumā minētais ministrs esot apgalvojis, ka āboli 'Pink Lady' un 'Sundowner' "tika izplatīti audzētājiem 1985. gadā", no tā noteikti nevar secināt, ka runa ir par šķirnes 'Cripps Pink' izplatīšanu komerciālās izmantošanas nolūkā. Turklāt attiecībā uz 1993. gadā žurnālā *Hort Science* publicēto selekcionāra un viņa kolēģu rakstu pietiek konstatēt, ka tas apstiprina selekcionāra apgalvojumu, saskaņā ar kuru šķirne 'Cripps Pink' 1986. gadā tika izplatīta ražošanas nozarē komerciāla novērtējuma nolūkos. Turklāt, runājot par ābolu audzētāja *Atherton* apgalvojumu televīzijas pārraidē ar nosaukumu "Tickled Pink", saskaņā ar kuru "'Pink Lady' tikko esot uznākusi uz skatuves", pietiek norādīt, ka runa ir par neskaidru apgalvojumu, kas neļauj secināt, ka šķirnes 'Cripps Pink' komerciāla izmantošana ir notikusi pirms labvēlības perioda.

82 Tāpat attiecībā uz Austrālijas parlamentārās uzraudzības komisijas ziņojumu, pirmkārt, ir jākonstatē, ka runa ir par parlamentārās uzraudzības komisiju, kas iesaistījusies vairākus gadus pēc faktu rašanās brīža, proti, 1995. gadā. Otrkārt, personas, kas iestājusies lietā, atzinuma izklāstītāja *Charlton* k-ga apgalvojums šajā uzraudzības komisijā, ka āboli pirmo reizi tika komerciāli piedāvāti 1986. vai 1987. gadā, ir formulēts neskaidri, un tas neļauj secināt, ka šķirne ir pārdota vai nodota izmantošanas nolūkā pirms labvēlības perioda.

83 Ceturtkārt, runājot par argumentu, saskaņā ar kuru Departaments vispār neesot paudis nodomu iesniegt preču zīmes reģistrācijas pieteikumu vai pieprasīt selekcionāra tiesības Austrālijā, šim apstāklim nav nozīmes, lai noteiktu, vai šķirne atbilst novitātes nosacījumam Pamatregulas 10. panta izpratnē. Proti, saskaņā ar šo tiesību normu ir jāņem vērā vienīgi tādas pārdošanas vai nodošanas trešajām personām, ko veicis selekcionārs vai kas veiktas ar viņa piekrišanu, lai izplatītu šķirni pirms labvēlības perioda, kas ir novitātes raksturu graujošas.

84 Piektkārt, runājot par Čīles rūpnieciskā īpašuma tiesas nolēmumu, ar kuru šajā tiesā tikušas atceltas 'Cripps Pink' aizsardzības tiesības novitātes trūkuma dēļ, no vienas puses, jāatgādina, ka ar Pamatregulas tiesību normām ir izveidots viens vienīgs un ekskluzīvs Kopienas rūpnieciskā īpašuma aizsardzības veids augu šķirnēm. Tāpēc *CPVO* un attiecīgā gadījumā Savienības tiesai nav saistoši lēmumi, kas pieņemti trešo dalībvalstu līmenī (skat. spriedumu, 2017. gada 23. oktobris, *Barmenia Krankenversicherung/EUIPO* ("Mediline"), T-810/16, nav publicēts, EU:T:2017:749, 37. punkts).

85 No otras puses, ir jākonstatē, ka prasītāja uz šo Čīles rūpnieciskā īpašuma tiesas nolēmumu atsaucas tikai prasības pieteikuma 26. punktā ietvertajā zemsvītras piezīmē, kurā tā norāda, ka "Departaments nekad nav paudis nodomu iesniegt preču zīmes reģistrācijas pieteikumu vai pieprasīt selekcionāra tiesības Austrālijā". Iepriekš minētajā zemsvītras piezīmē ir norādīts: "Atsauce veikta it īpaši uz selekcionāra intervijas ierakstu 2010. gada 17. maijā Florītā [*Floreat*], Rietumaustrālija, [..] Čīles rūpnieciskā īpašuma tiesas, ar kuru tika atzīts par spēkā neesošu Čīles POV sertifikāts Nr. 34/95 [..]", nolēmuma ietvaros. Nevienas citas atsauces uz šo Čīles rūpnieciskā īpašuma tiesas nolēmumu prasības pieteikumā nav, un turklāt tas nav ietverts arī prasības pieteikuma pielikumos. Turklāt ir jākonstatē, ka prasītāja neizdara nekādus secinājumus no šī nolēmuma saistībā ar apstrīdētā lēmuma spēkā esamību, un līdz ar to Vispārējai tiesai tas nav jāņem vērā.

86 Tādējādi no iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka Apelācijas padome pamatoti ir secinājusi, ka prasītājas sniegtie pierādījumi nepierāda, ka šķirne 'Cripps Pink' ir pārdota vai nodota trešajām personām ārpus Savienības, ko veicis selekcionārs vai kas tikusi veikta ar viņa piekrišanu šķirnes izmantošanas nolūkā līdz 1989. gada 29. augustam.

87 Turklāt ir jānoraida arī prasītājas arguments, saskaņā ar kuru pastāvot pretruna starp, pirmkārt, faktu, ka apstrīdētā lēmuma centrā ir jautājums, vai prasītājas iesniegtie pierādījumi bija pietiekami, lai radītu būtiskas šaubas, un, otrkārt, faktu, ka *CPVO* un pēc tam Apelācijas padome nebija noraidījuši pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu *ab initio*. Šajā ziņā ir jākonstatē, pirmkārt, ka prasītāja apstrīdēto lēmumu nav interpretējusi pilnvērtīgi. Proti, lai gan minētajā lēmumā, protams, izvērtējot pierādījumus, ir kļūdaini lietots Regulas Nr. 874/2009 53.a panta jēdziens "nopietnas šaubas", tajā skaidri ir norādīts, ka prasītāja nav iesniegusi pierādījumus par to, ka šķirne 'Cripps Pink' ir pārdota vai nodota trešajām personām ārpus Savienības, ko veicis selekcionārs vai kas veikta ar viņa piekrišanu tās izstrādes nolūkā. Turklāt sākotnējais lēmums uzsākt spēkā neesamības atzīšanas procesu ir kļūdains, bet tas tā nav tāpēc, ka Apelācijas padome procedūras noslēgumā, ņemot vērā visus lietas dalībnieku iesniegtos faktus un pierādījumus, secināja, ka prasītājas iesniegtie pierādījumi nerada nopietnas šaubas par attiecīgās Kopienas augu šķirņu aizsardzības spēkā esamību. Proti, ja spēkā neesamības atzīšanas procesa beigās *CPVO* secina, ka pierādījumi nerada nopietnas šaubas, tas nozīmē, ka nopietnās šaubas, kas *CPVO* radās brīdī, kad tas saņēma pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, bija kliedētas.

88 Līdz ar to, ņemot vērā iepriekš izklāstīto, pirmais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

2. Par otro pamatu

89 Sava otrā pamata atbalstam prasītāja būtībā norāda, ka Apelācijas padome ir pārkāpusi Pamatregulas 76. pantu, tiesiskās drošības un pareizas tiesvedības principus, kā arī Regulas Nr. 874/2009 50. panta 3. punktu.

90 Pamata pirmajā daļā tā norāda, ka Apelācijas padome kā novēlotus esot kļūdaini noraidījusi pierādījumus, kurus tā bija iesniegusi šai padomei, bet pamata otrajā daļā tā lūdz Vispārējo tiesu atzīt šo pierādījumu pieņemamību Vispārējā tiesā.

a) Par procesa Apelācijas padomē laikā novēloti iesniegto pierādījumu pieņemamību

91 No lietas materiāliem izriet, ka prasītāja mutvārdu daļā Apelācijas padomē iesniedza jaunus pierādījumus. Turklāt *CPVO* un persona, kas iestājusies lietā, pirms minētās mutvārdu daļas nav saņēmušas šo pierādījumu kopijas, un to prasītāja šajā ziņā ir atzinusi.

92 Ņemot vērā šos apstākļus un Regulas Nr. 874/2009 53.a panta 4. punktu, Apelācijas padome secināja, ka, tā kā nav saprātīga vai pieņemama paskaidrojuma, kas pamatotu novēloto iesniegšanu, šie jaunie pierādījumi ir jāatzīst par nepieņemamiem.

93 Prasītāja apgalvo, ka tādējādi Apelācijas padome ir pārkāpusi Pamatregulas 76. pantu un vispārējos tiesiskās drošības un pareizas tiesvedības principus un ka esot bijis jāpiemēro Pamatregulas 81. pants. Turklāt prasītāja norāda, ka, ņemot vērā šīs lietas sarežģītību un tā kā novēloti iesniegtie pierādījumi ir apstāklis, kas procesa gaitā ir mainījies, Apelācijas padomei būtu bijusi jāveic atkārtota lietas mutvārdu izskatīšana atbilstoši Regulas Nr. 874/2009 50. panta 3. punktam.

94 *CPVO* un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd šos argumentus.

95 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar Pamatregulas 76. pantu *CPVO* tajā ierosinātajā procesā ir pienākums noraidīt tādus faktus vai pierādījumus, kas nav iesniegti *CPVO* noteiktajā termiņā. Regulas Nr. 874/2009 53.a panta 4. punktā ir paredzēts, ka *CPVO* neņem vērā tādus rakstiskus iesniegumus vai dokumentus vai to daļas, kas *CPVO* nav iesniegti noteiktajā termiņā.

96 Tādējādi, ņemot vērā, ka Pamatregula un Regula Nr. 874/2009 ietver noteikumus, kas reglamentē pēc termiņa iesniegto pierādījumu pieņemamību, ir jākonstatē, ka Pamatregulas 81. pants, kurā ir paredzēts, ka, ja Regulā Nr. 874/2009 vai saskaņā ar minēto regulu pieņemtajos noteikumos nav procesuālo tiesību normu, *CPVO* piemēro procesuālo tiesību principus, kas ir vispāratzīti dalībvalstīs, un saskaņā ar kuru izskatāmajā lietā *CPVO*, pēc prasītājas domām, būtu bijis jāatsaucas uz minētajiem principiem, šajā lietā nav piemērojams.

97 Turklāt, ņemot vērā šī sprieduma 95. punktā minētās tiesību normas, pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, Apelācijas padomei nav novērtējuma brīvības attiecībā uz pēc termiņa iesniegto pierādījumu pieņemamību. Gluži pretēji, kā to norāda *CPVO*, no šo tiesību normu formulējuma izriet, ka *CPVO* ir aizliegts ņemt vērā faktus un pierādījumus, kas ir iesniegti novēloti.

98 Šo secinājumu neatspēko arī prasītājas tās argumentācijas pamatojumam norādītā judikatūra, saskaņā ar kuru Apelācijas padomei novēloti iesniegtie pierādījumi būtu bijuši jāpieņem, jo pamatojumam, ciktāl saskaņā ar šo judikatūru nekas neliedz ņemt vērā papildu pierādījumus, kas tikai papildina citus noteiktajā termiņā iesniegtos pierādījumus, ja vien sākotnējie pierādījumi nav neatbilstoši, bet ko otrs lietas dalībnieks ir apstrīdējis kā nepietiekamus, nav nozīmes (spriedums, 2012. gada 28. marts, *Rehbein* /ITSB – *Dias Martinho* ("OUTBURST"), T-214/08, EU:T:2012:161, 53. punkts). Proti, pietiek konstatēt, ka šī judikatūra attiecas uz procesuālo tiesību normu piemērošanu Eiropas Savienības preču zīmju jomā, kas attiecas uz izmantošanas pierādījumiem, saskaņā ar kuriem, ja iebilduma iesniedzējs nav iesniedzis preču zīmes izmantošanas pierādījumu noteiktajā termiņā, Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*) noraida iebildumus, un tiesību normās Kopienas augu šķirņu aizsardzības jomā nav ekvivalenta. Tādējādi šī judikatūra pēc analoģijas nav piemērojama šajā lietā.

99 Turklāt saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2017, L 154, 1. lpp.) 95. panta 2. punktu *EUIPO* var neņemt vērā faktus vai pierādījumus, ko attiecīgās puses nav iesniegušas laikus. Šajā pantā *EUIPO* gan ir ļauts neņemt vērā tikai pēc noteiktā termiņa iesniegtos pierādījumus, taču Pamatregulas 76. pantā ir noteikts, ka *CPVO* ir pienākums noraidīt šos novēloti iesniegtos pierādījumus.

100 Katrā ziņā ir jānorāda, ka, lai gan Tiesa ir atzinusi plašu novērtējuma brīvību attiecībā uz novēloti iesniegtiem pierādījumiem preču zīmju jomā, tā tomēr ir precizējusi, ka minēto papildu pierādījumu iespējamā ņemšana vērā nekādi nav "labvēlība", kas tiktu piešķirta vienai vai otrai pusei, bet tai ir jābūt *EUIPO* novērtējuma brīvības objektīvas un pamatotas īstenošanas rezultātam. Šajā ziņā novēloti iesniegtu pierādījumu ņemšana vērā var būt attaisnota tad, ja *EUIPO* uzskata, pirmkārt, ka novēloti iesniegtie pierādījumi pirmajā brīdī šķiet tādi, kuriem var būt patiesa nozīme lietā, un, otrkārt, ja procesa stadija, kurā notiek šī novēlotā iesniegšana, un ar to saistītie apstākļi atļauj tos ņemt vērā (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2007. gada 13. marts, ITSB/*Kaul*, C-29/05 P, EU:C:2007:162, 44. punkts, un 2013. gada 3. oktobris, *Rintisch*/ITSB, C-120/12 P, EU:C:2013:638, 38. punkts).

101 Izskatāmajā lietā ir jākonstatē, pirmkārt, ka prasītāja attiecīgos pierādījumus ir iesniegusi mutvārdu daļā Apelācijas padomē. Turklāt un kā šajā mutvārdu daļā atzina prasītāja, *CPVO* un persona, kas iestājusies lietā, nav saņēmuši šo pierādījumu kopijas pirms mutvārdu daļas. Otrkārt, no lietas materiāliem izriet, ka prasītāja nav iesniegusi nekādus paskaidrojumus, kas attaisnotu pierādījumu novēlotu iesniegšanu. Attiecībā uz lauksaimniecības ministra 1990. gada 15. janvāra vēstuli un *Allan Price* un *John Paterson* oficiālajām deklarācijām prasītāja norādīja, ka šie pierādījumi bija pieejami tikai pēc Apelācijas padomes noteiktā termiņa beigām, proti, 2017. gada 7. septembrī. Tomēr, kā Apelācijas padome apstrīdētajā lēmumā pamatoti konstatēja, šāds izskaidrojums nešķiet ticams, jo minētā vēstule bija minēta iepriekš procesa laikā. Turklāt attiecībā uz *A. Price* un *J. Paterson* oficiālajām deklarācijām ir pietiekami konstatēt, ka tās ir datētas pirms Apelācijas padomes noteiktā termiņa beigām. Vēl arī, runājot par rakstiem presē, tie varēja tikt iegūti iepriekš, jo, kā to prasītāja atzina savos 2017. gada 26. septembra apsvērumos, runa ir par publikācijām, kuras ir pieejamas tiešsaistē.

102 Šajos apstākļos un ņemot vērā iepriekš šī sprieduma 95. punktā minētās tiesību normas, Apelācijas padomei bija jānoraida attiecīgie pierādījumi.

103 Tātad ir jānoraida arī prasītājas arguments, saskaņā ar kuru Apelācijas padome, atzīstot attiecīgos pierādījumus par nepieņemamiem, ir pārkāpusi tiesiskās drošības un pareizas tiesvedības principus.

104 Visbeidzot, runājot par prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru Apelācijas padomei būtu bijusi jāveic atkārtota lietas mutvārdu izskatīšana, ir jākonstatē, ka atbilstoši Regulas Nr. 874/2009 50. panta 3. punktam ikvienu lūgumu par atkārtotu lietas mutvārdu izskatīšanu noraida, izņemot lūgumus, kas pamatoti ar apstākļiem, kuri lietas izskatīšanas laikā vai pēc tās mainījušies. Izskatāmajā lietā ir jākonstatē, ka nekāda atkārtota lietas mutvārdu izskatīšana netika lūgta. Līdz ar to prasītājas arguments ir jānoraida.

b) Par Vispārējā tiesā iesniegto pierādījumu, kas nav iesniegti procesa Apelācijas padomē laikā, pieņemamību

105 Ar otrā pamata otro daļu prasītāja lūdz Vispārējo tiesu atzīt par pieņemamiem trīs pierādījumus, kas nav tikuši iesniegti administratīvā procesa laikā. Runa ir par oficiālu deklarāciju, ko 2018. gada 23. janvārī parakstījis selekcionārs, kas tolaik bija 90 gadus vecs, par oficiālu deklarāciju, ko 2018. gada 20. janvārī parakstījuši *Green* k-gs un k-dze, kas faktu rāšanās brīdī bija *How Green Nursery* audzētavas īpašnieki, un ābolu audzētāja *Atherton* k-ga oficiālo deklarāciju, kas parakstīta 2018. gada 8. februārī.

106 *CPVO* un persona, kas iestājusies lietā, norāda, ka šie pierādījumi ir nepieņemami.

107 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Vispārējās tiesas uzdevums ir pārbaudīt apelācijas padomes lēmuma tiesiskumu, izvērtējot Savienības tiesību piemērošanu, ko veikusi šī padome, it īpaši saistībā ar faktiem, kas šai padomei bija iesniegti, tomēr tā nevar veikt šo pārbaudi, pamatojoties uz faktiem, kas tai iesniegti no jauna (skat. spriedumus, 2010. gada 15. aprīlis, *Schräder/CPVO*, C-38/09 P, EU:C:2010:196, 76. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2017. gada 13. jūlijs, " Oksana", T-767/14, nav publicēts, EU:T:2017:494, 30. punkts un tajā minētā judikatūra). Tāpat šīs tiesiskuma pārbaudes ietvaros Vispārējai tiesai nav atkārtoti jāpārbauda faktiskie apstākļi, pamatojoties uz dokumentiem, kas pirmo reizi iesniegti Vispārējā tiesā (skat. spriedumu, 2017. gada 13. jūlijs, " Oksana", T-767/14, nav publicēts, EU:T:2017:494, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).

108 Izskatāmajā lietā, tā kā pierādījumi netika iesniegti procesā, kura rezultātā tika pieņemts apstrīdētais lēmums, tie ir jāatzīst par nepieņemamiem.

109 Šo secinājumu neatspēko prasītājas argumentācija, saskaņā ar kuru Apelācijas padome ir kļūdaini atgādinājusi faktus, bet pierādījumus ir izvērtējusi kļūdaini un daļēji. Proti, jauna pierādījuma pieņemamība nevar būt atkarīga no tā, vai attiecīgā lēmuma iznākums ir vai nav labvēlīgs lietas dalībniekam. Turklāt nav nozīmes apstāklim, ka runa ir par papildu pierādījumiem, kas apstiprina prasītājas secinājumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 13. jūlijs, "Oksana", T-767/14, nav publicēts, EU:T:2017:494, 32. punkts).

110 Turklāt, kā to pamatoti norādīja *CPVO*, prasītāja nav sniegusi nekādus paskaidrojumus, kas liecinātu par to, ka tā nav varējusi uzzināt par attiecīgajiem faktiem iepriekšējā stadijā. Ņemot vērā, ka runa ir par liecinieku rakstveida paziņojumiem, ko prasītāja lūdza attiecīgajām personām, pēdējā minētā būtu varējusi iegūt šīs liecības administratīvajā procesā.

111 Līdz ar to, ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, tā kā prasītāja turklāt nav iesniegusi nevienu pierādījumu, lai izskaidrotu precīzu iemeslu, kura dēļ attiecīgie dokumenti Vispārējai tiesai būtu jāņem vērā, lai gan tie pirmo reizi ir iesniegti Vispārējā tiesā, minētie dokumenti ir jānoraida, neizvērtējot to pierādījuma spēku (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 22. marts, *Safe Skies/EUIPO – Travel Sentry* ("TSA LOCK"), T-60/17, nav publicēts, EU:T:2018:164, 13. punkts un tajā minētā judikatūra).

112 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, otrais pamats un līdz ar to prasība kopumā ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

113 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar *CPVO* un personas, kas iestājusies lietā, prasījumiem.

Pamatojoties uz iepriekšminēto,

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta)

nospriež:

1) Prasību noraidīt.

2) *Pink Lady America LLC* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Frimodt Nielsen Forrester Perillo

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2019. gada 24. septembrī.

[Paraksti]